

תלמודו בידו

דף ה עמוד א

- א** [אלו דברים במלואים מעכבים אפילו בדיעבד, ומניין ?
- ב** [באלו דברים נחלק ר' חנינא על ר' יוחנן וריש לקיש אם הם מעכבים במלואים ?
- ג** [מניין שסמיכה ותנופה אינן מעכבות לדורות ?
- ד** [מניין שאין פרישת הכהן הגדול קודם יום הכפורים מעכבת את העבודה ?
- ה** [איזה דבר אינו מוזכר בצוואת המלואים אך נזכר בעשייתם, והאם הוא מעכב ומניין ?

- א** [ר' חנינא: כל המעכב בקרבנות הנעשים לדורות מעכב אף במלואים. ר' יוחנן וריש לקיש: כל הכתוב במלואים מעכב בהם. שנאמר בצוואת המלואים "ועשית לאהרן ולבניו ככה", ככה משמע לעיכובא.
- ב** 1. סמיכת ידים על ראש הקרבן, שלדורות אין הסמיכה מעכבת את הקרבן.
 2. תנופת חלבים וחזה ושוק מאיל השלמים, ולחם אחד מכל מין שהביאו עמו.
 3. פרישת שבעה ימים קודם העבודה ביום השמיני, שאינה מעכבת לדורות.
 4. ציווי אהרן ללבוש בגדי כהן גדול כמשך שבעת הימים, ושימֶשח בשמן המשחה על ראשו ובין ריסי עיניו.
 אך לדורות, אין הריבוי בכגדים ומשיחה מעכבים את חינוך הכהן הגדול.
- ג** [לפי שאין כפרה אלא בזריקת הדם. ו"לכפר" שנאמר בסמיכה ותנופה, מלמד שאם לא החשיבן למצוה, ולא סמך או לא הניף, לא כיפר מן המובחר.
- ד** [מכך שאין מפרישים את הכהן שהתקינו תחתיו שבעה ימים קודם יום הכפורים.
- ה** [נתינת האורים והתומים אל החושן. ומעכבת, והמקור לכך:
 1. נלמד בגזרה שוה "פתח" מהציווי, שאף דברים שנאמרו רק בעשייה מעכבים.
 2. בעשיית המלואים כתוב "ושמרתם משמרת ה'", ולשון שמירה משמעה עיכוב.
 3. בעשיית המלואים כתוב "כי כן צִוִּיתִי", ולשון זו משמעה עיכוב.